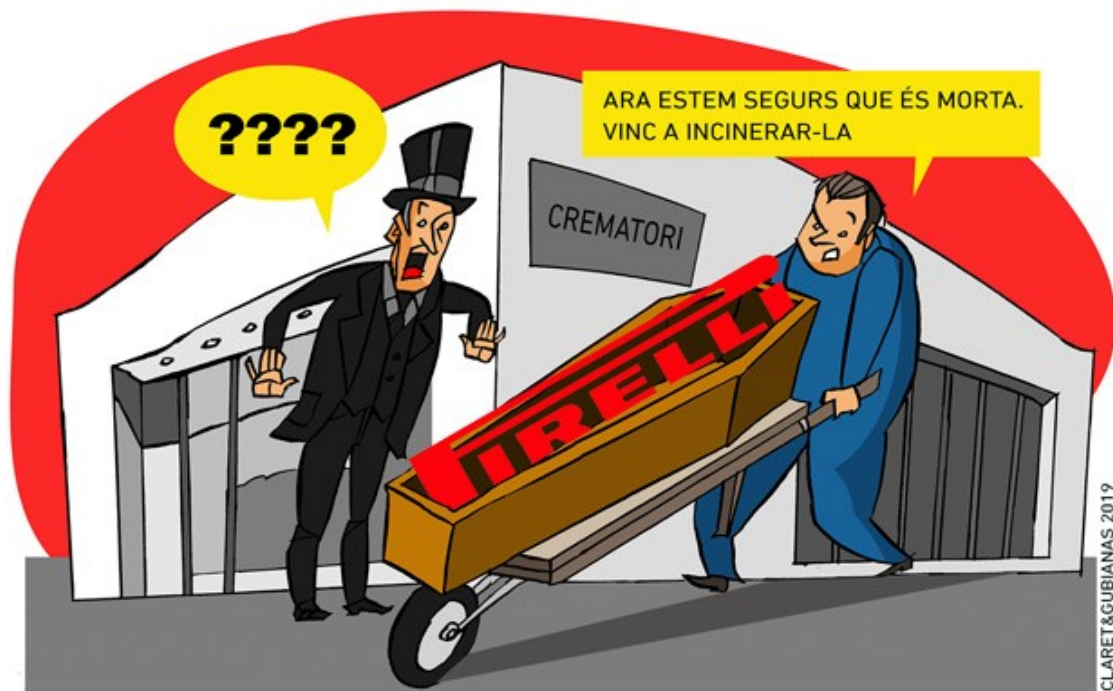

Habemus crematorium

EDITORIAL DEL CUL

De mica en mica la nostra ciutat va semblant aquella capital de vegueria que va somiar ser. Passaven anys després de la liberalització del mercat funerari i els usuaris encara no podien disposar dels serveis d'incineració a Manresa. Finalment, ha estat l'empresa que un dia va ser de dues famílies i ara és d'un gran grup la que, avançant-se a les famílies propietàries de les altres dues funeràries -després de partir peres van obrir sengles negocis individuals- ha acabat les obres del nou crematori, molt a prop del cementiri municipal. D'alguna manera, doncs, l'últim adeu a molts manresans quedarà concentrat en pocs metres quadrats. Un indret que hom podria denominar l'autopista cap al cel, com aquella sèrie que protagonitzava Michael Landon.

De cara al futur, amb la posada en marxa de la nova instal·lació i l'arranjament de la ribera del Cardener a l'altra banda de la carretera, s'obren força interrogants al voltant de la zona del Congost. El president del Bàsquet Manresa diu que cal ampliar el pavelló, tot i que fa temps que es projecta crear noves instal·lacions esportives al marge del camp de joc de l'ambaixador de la ciutat a tot l'estat. Però, sobretot, hi ha la nostàlgia del passat industrial que encara dona nom als vials: avinguda de la Pirelli i carrer de la Lemmerz. L'activitat a l'antiga gran factoria de pneumàtics està congelada... somorta. Al davant, l'actual Maxion Wheels continua produint un volum mesurat de llantes supeditat a la marxa del sector de l'automòbil que, al nostre país, en pocs dies ha vist com Seat anunciava rècords històrics de vendes, però, per contra, està en estat de xoc davant l'anunci de Nissan de reduir 600 llocs de treball a la planta barcelonina.